

Başlığa çıxarılan Gündoğar adı Azərbaycanın ilk, ən qədim adıdır. Qobustan adamlarının düşüncəsinə görə Günəş dənizdən çıxırdı. Qədim Qobustan adamları dənizi Gündoğar kimi qavrayırdılar.

Neftçalanın rayon qəzetinə "Gündoğar" adını kim verib, nə vaxt verib, bunu deyə bilmərəm. Hərçənd ki, elə də çətin deyil; kiçik bir tədqiqatla bunları da bilmək olar. Amma Gündoğar təkcə ərazi adı deyil, təkcə qəzet adı deyil. Həm də insanların mənəvi mühitində vətənin nadir obrazıdır. Hüseyin Cavidin "Azər" poemasında adı çəkilən Gündoğar... Sevgili məkan, insanları da işıqlı, parlaq. Elə Gündoğar adına layiq.

Neftçala rayonunda çıxan "Gündoğar" qəzetinin baş redaktoru Habil Əsədov... Təbiətinin bütövlüyü, xasiy-

ində ada olan, üstünə Gündoğar şəfəqlərinin işıq saçdığı Günəşli qəsəbəsində - Kürkosada birinci sinif oxumuşdum. İndi də dostlarımla çoxuna qəribə gəlir, inana bilmirəm. Cəbrayıl hara, Xudafərin hara, Xəzər dənizinin içi hara. İndi kimsəsiz, təklənmiş o ada bir vaxt mənim məktəbimin məkanı idi. Habil müəllimə bunları danışmışdım. Mənə çox simsər olurdu. Tanıdığım adamların - ada sakinlərinin adlarını çəkirdi. Mənimlə yaddaşım da ancaq bir neçə ad qalmışdı. Mənim Sona müəllimim, parta yoldaşım Xuraman, sinif yoldaşım Tofiq, onun yuxarı sınıfdə oxuyan qardaşı Əhmədağa... Uşaqlara asanlıqla yovuşa bilmirdim. Kimsə mənə toxunan kimi Əhmədağa özünü yetirirdi.

Habil müəllim mənim həmin uşaqılıq xatirələrimin kök atmış, boy vermiş, budaqlanmış Çinar ağacı kimi əzəmət kəsb etmiş davamı idi.

Mətbuat Şurasının sədri, tanınmış ictimai xadim Əflatun Amaşov Habilin dünyadan köçməsinə biganə qala bilməyib. Onun haqqında düşüncələrini sosial şəbəkədə ictimaiyyətlə bölüşüb: "Ömrünü bölgə mətbuatına həsr etmiş həmkarımız, respublikanın əməkdar jurnalisti, Neftçalanın "Gündoğar" qəzetinin baş redaktoru Habil Əsədov vəfat edib. Mərhumun ailə üzvlərinə, doğmalarına, yaxınlarına və həmkarlarına dərin hüznə başsağlığı verirəm.- Bakı Dövlət Universitetinin məzunu

GÜNDOĞARIN HABİLİ

yətinin təbiiliyi ilə elə Gündoğar parlaqlığında görünürdü. "Mənim ömür yolum" adlı çox dəyərli memuar roman yazmışdı. Çox güman ki, qədirbilən nəsiladşlar tezliklə bu əsəri çap edirlər. İndi bizdə dəbdir, bahalı başdaşları qoyurlar. Ancaq heç bir maddiyyətlə ölçülməyən xatirə abidə Habil Əsədovun memuar romanıdır.

70 yaşın hüdunda cismani ömür yolunun bitməsi ilə barışmalı oldu.

Habil müəllimi mən yaxşı tanıyırdım. Həmkar kimi tanıyırdım, istedadlı jurnalist idi. Yazısına, sözünə başı ilə cavab verməyə, məsuliyyətini başı üzərində qılinc kimi saxlamağa özünü məhkum etmişdi. Onun üçün hansısa bir qaydanın pozulması az qala qatı bir cinayət idi. Hansısa dəyərli ənənəyə arxa çevirmək xalqın özünə xəyanət kimi qavranılırdı onun mənəvi mühitində.

Az qala qələm çalmışdı. Rayon qəzetinin neçə illər idi ki, bütün ağırlığı onun çiyində idi. Mən yaxşı bilirdim ki, qəzetə vəsait ayrılır, amma o qəzeti qrafikdən çıxmağa qoymurdu. Öz vəsaiti ilə "Gündoğar"ın hər sayını işıqlığa çıxarırdı.

Qəzet çıxarmaq işi bilənlərə sirr deyil, az qala katorqa işi ilə müqayisədedir. Habil müəllim materialları - mətnləri hazırlayıb dəfələrlə buraya - Azərbaycan Nəşriyyatına gəlirdi. Necə çətin olsa da, bütün cəfalara dözərək səhəri gün hazır qəzetlə rayona qayırdı. Qəzet onun ideali idi. Mən həm də Habil müəllimi yaxın, isti bir qohum kimi tanıyırdım. Doğmalığına söz ola bilməzdi, uşaqılıq xatirələrimi də onunla bölüşürdüm. Axı mən dəniz

olmuş H.Əsədov 1973-cü ildən həyatını "Gündoğar" (o zamankı "Oktyabr bayrağı") qəzetinə bağlayıb. O, həmin illərdə yeni formalaşmaqda olan rayonun quruculuq işlərində də bir jurnalist kimi böyük əmək sərf edib, rayonda mətbuat ənənələrinin, ümumən ictimai fikrin inkişafında xidmətlər göstərmiş. Sadəliyi, səmimiyyəti, işgüzarlığı və təşkilatçılığı ilə seçilmiş H.Əsədovun əziz xatirəsi daim yaddaşlarda qalacaqdır". Qəlbimdə Əflatun müəllimə xüsusi minnətdarlıq duyğuları baş qaldırdı. Habil müəllim kimi kimsədən nəşə ummayan, kiminsə xoş sözünə möhtaclığını bildirməyən, bütün mənəviyyəti ilə gözü könlü tox olan Habil müəllim haqqında yazılanları elə onun əvəzindən minnətdarlıqla qəbul etdim.

Habil müəllim çox dəyərli dost idi. Mühitində sanbalı, ağır təkmini, bir sözlə, şəxsiyyəti ilə istisnasız olaraq təqdir olunurdu. Mükəmməl halallıq yolu ilə həyatını başa vurdu, özündən sonra ağıllı övladları, vətən üçün, cəmiyyət üçün faydalı vətəndaşlar olan ailə üzvləri, elə Habil adlı nəvəsi onun ömür yolunun davamı olaraq uzaq gələcəyəcən gedəcəklər. Bilirəm, yaxşıların izi itməz, onların getdiyi yolu, cığırı kimlərsə onun işıqlı xatirələri ilə gedəcək. Habil müəllimin həyat yolunun izi onun tanıyan insanların ürəyindən, düşüncəsindən keçir.

Könüllərdən keçən yollar əbədidir. Zaman-zaman yaşayar.

Allah rəhmət eləsin, məkanı cənnət olsun!